

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1551. usque ad annum 1553

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1771

VD18 90118561

§. 10. Sommersetus Dux capitis Sententia damnatus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66577](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66577)

Sæcul. XVI
A.C. 1551.

ma amoris, ac benevolentiae significatione introduceretur, Sommersetus aliunde Vir primævo naturæ vitio timidus, mox pœnitentia ductus, quod destinaverat, exequi abhorruit, indeque re infecta discessit: dum vero a quodam suo Amico, cui abs dubio suum conceptæ necis consilium manifestaverat, prodebat, mox Rege assentiente, iudicibus traditur, ac die decima septima Octobris captus unacum pluribus aliis, qui hujus sceleris conscii accusabantur, in Londinensem turrim abstrahitur. Altera die etiam Ducissa eius Conjux unacum duabus Nobilibus Matronis, quæ ei ab obsequio erant, pariter comprehenduntur, ac paulo post Arondelius Comes, necnon Pagetus idem quoque fatum subire cogebantur. Denique Sommersetus audito Palmeti amici sui testimonio die prima Decembris coram Regni Paribus comparere jubebatur.

§. X.

Sommersetus Dux capitis sententia damnatus.

*Rapin.
Thoiras hist.
d' Angl. t. 6.
l. 16. dans
cette annee p.
64.*

Porro accusationum capita ad tria duratim taxat redigebantur, inter quæ taxatim nulla omnino mentio fuit tacta de eo, quod is Northumbriæ ducem occidendi consilium cepisset: nam accusabatur.

fabatur. I. Quod Regem suæ potestati subicere, totiusque regni administrationem sibi vindicare fuerit molitus. II. Nortumbriæ Ducem per Viros armatos capiendi, atque in vincula coniciendi propositum conceperit. III. Londini seditionem concitandi consilia foverit. Ceterum Sommersetus circa primum, ac tertium accusationis articulum egregie suam vindicabat innocentiam, secundum vero caput penitus non diffitebatur, asserens, quod quibusdam verbis incautius prolatis suspicandi ansam præbuerit, perinde ac si perversa in Nortumbriæ Ducem, Nortantoniæ Marchionem, & Pembrockii Comitem machinaretur consilia. Hac confessione facta Regni Pares unanimi suffragio declarabant, quod Dux læsæ quidem Majestatis reus non esset, ob crimen tamen felonix (*) eum capitale plectendum censerent, abs dubio cuiusdam innixi legi jam antea regnante Henrico VII. latæ, qua constitutum erat, *ut si quis aliquem ex Regio Senatu*

Sæcul. XVI.
A.C. 1551.

Q 3

oc-

(*) Burnetus l. c. p. 273. affirmat, quod hic terminus Anglis omnino sit proprius, eo-que significantur crimina capitalia, quæ de posteris ad posteros transire censentur, ac mortis supplicio eluuntur.

Sæcul. XVI
A. C. 1551.

occidendi consilium cepisse deprehenderetur quamvis rem non perfecisset, felonix reus declararetur. Cæterum hæc eadem lex, quæ forte nunquam executioni fuit data, plus justo & quidem contra Ducem, Regni Parem, regisque Avunculum ab hisce Judicibus fuerat extensa; nam non deerant, qui Sommersetum Ducem mortis reum esse Eduardo persuadebant, quapropter securi percutiendus decernitur, quæ tamen sententia non nisi vigesima secunda Januarii anno sequenti effectui data fuit.

§. XI.

Concordia inter Scotiæ Viduam Reginam, & Pro-Regem.

Thuan. l. 8.
n. 7.

Interea Scotiæ Regnum ob pacem utrinque firmatam solida tranquillitate fruebatur, atque ipsa etiam Maria Regina Vidua, postquam integro anno in Galliis hærens rebus suis, quantum valuit, ibidem prospexerat, rursus in patriam suam revertebatur, universamque Angliam prætervecta secum Henricum Clutinium de Oisello Franciæ Oratorem sibi percarum, ac alioquin acris ingenii virum ducebat, tandemque appulsa, ac Proregem, qui cuilibet jus suum redditurus varias Regni Provincias peragrabat, secuta eum sollicitate